

כדת של תורה

(פרשת החלב)

הספר הזה נכתב על פי העתקה מדוייקת [מהטעיפ] קאסטא

בפרשת מלחמת החלב

שומעים ורואים איך שהרבנים המכשירים אינם יודעים בין ימינם לשמאלם בענין ניקור, מתורגם מלשון אידיש ללשון הקודש, אסיפה דחומה בהתאחדות ד' פרשת בראשית תשמ"ג לב"ק

בענין ניקור החלב

הטעיפס האלו נמוצים בכל העולם

אור הזוהר 352 * חשוון תשע"ז

חלק ג

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

האדמו"ר מהאלמין

רבה של וויין: בבשר עם סירכא יכול להיות חשש, אין סירכא בלא נקב.

רבה של סיגעט: הלוואי, הלוואי, כמה שכבר כן משתמשים, הורידו תמיד סירכות, זוהי שחיטת גלאט ובכל זאת השתמשו בסירכות, הלא אי אפשר לומר שלא משתמשים בסירכות.

לציבור הזה אפשר לומר, שלא משתמשים בסירכות - ואז במקרה כזה לא היה לכם בשר למכור. קורה שיש בשר כזה, זה בכלל לא הולך חלק, אך קורה לפעמים.

רבה של נירבאטור (מוחה): שתמחל לי, על זה אני משיב מיד: חלילה מלהוציא הודעה כזו, שאנחנו חלילה משתמשים בסירכות, חס וחלילה. אף פעם בעולם, אפילו אם מדובר באיזה ריר קטן, מי שמכיר ויודע מה הכוונה ריר, את זה אנחנו מורידים, אך כשמדובר בשם סירכא שיש לו שורש קשה, עם מקור קשה, ח"ו, אף פעם איננו משתמשים בזה.

רבה של סיגעט: את זה הרי אומר רבה של פאפא, הוא אומר בדיוק כפי שאתה אומר, אז אתה גם יכול לעשות אותו דבר?

רבה של פאפא: למרות שעל פי הלכה כשר, אבל אין אנו אוכלים בשר כזה, כי רוצים לצאת ידי חובת כל השיטות.

רבה של סיגעט: לא, שם זה משהו אחר, שם זה כך, הסירכא שמתחילים לקחת אותה.

רבה של פאפא: נו, כיון שהוא מחלוקת האחרונים, בין הפוסקים האחרונים איך לנהוג עם הבשר של הצלע י"ב וי"ג, אם כן למה לנו להשתמש בזה?

רבה של סיגעט: אבל הרי אין לנו פלוגתא, אין בענין הזה כל מחלוקת, אף אחד אינו אומר אחרת, החתם סופר אומר שאפשר להוריד אותו, וכך נהגו בהרבה מקומות, אני יודע שבסיגעט גם השתמשו בזה, אפשר לומר שלא ידענו כולנו מכל זה, שם לא השתמשו בסירכות כי לא היו צריכים אותם, וישנם מקומות.

בקיזור, אני אומר כאן שאין כלל על מה לדבר, מה קרה כאן מהומה כזו? אף על פי כן אוכל לומר כן מפני שהוא אמת, יושבים כאן כל כך הרבה אנשים, וכבר אמרתי את זה לציבור גדול יותר מכאן.

זה היה ממש במזיד, להעליל עלינו כל כך, בדיוק כפי שעשו פעם עלילת דם נגד היהודים, עשו כאן עלילת חלב, בדיוק אותו דבר, העלילו עלינו בשאט נפש, היום אני יכול לומר לכם, אני לא הייתי אומר זאת. הביטו וראו. יש בידי מכתב, רבה של מאטעווידעא אמר לי שהוא נוסע לארץ ישראל. הרי כבר עסקנו בנושא - הנכם זוכרים שדיברנו על כך? אתה הרי תהיה בירושלים, תעשה לי טובה ותבדוק מקרוב את המתרחש, בוא ונבחון למה ועל מה באמת המהומה הגדולה הזאת.

אנכי לא ידעתי מה שקורה בירושלים דבר שכזה, אני באמת גם לא ידעתי שמעלילים שמדובר בחלב ממש. מענין הניקור שנולד כאן בהאסיפה, ובאמת היתה זו אסיפה לשם שמים. כל המנקרים התאספו, ואף אחד לא היתה כוונתו להתיר חלב, באמת רצו לעשות, לראות כדי שידעו מה באמת קורה. באמת התאספו כאן אנשים ממקומות שונים, אנכי לא הייתי כאן, ידעתי שיש על מי לסמוך בענין, כן, רבה של פאפא היה כאן, אני לא הייתי כאן - כן, רבה של פאפא כאן. כן, כן. שלום עליכם. כן, לא, אני אווז באמצע לספר את הסיפור כפי שזה היה, ציבור המנקרים כולו התכנס, ישנן באמת שאלות רבות, אני אומר, רבה של פאפא מה שיש לנו להלכה, מה שיש לנו לעשות כי בכלל את הצלע י"ב היו מקומות בהונגריה שהשתמשו בו, והיו כאלו שלא השתמשו. היו מקומות שניקרו שם בדיוק כפי שאומר החתם סופר שמורידים שם את הקרום (הייטל), ובמקומות אחרים לא השתמשו בהם, אז קיימת שאלה.

זוהי אולי באמת שאלה, מאחד ובכמה מקומות ישנה (חומרא כזו) אז מה?

רבה של פאפא: בדיוק כפי שלא משתמשים בסירכות למרות שזה כשר, בשר סירכא.

בהתחלה בצורה ערמומית ביותר, איזו ערמומיות, הוא אומר שעלינו לעשות שהבשר יגיע לדינו ושנוכל לבדוק ולראות מה קורה שם - הוא כותב לו, שאנחנו כבר דאגנו לכך וחלקים מהבשר הגיע לדינו, ואין לנו ספק שיש שם חלק אחוריים וחלב דאורייתא, ושכל החלבים ישנם שם, ושמוכרים זאת בכל האטליזים - כך הוא כותב: - ותשמעו מה הוא כותב לו, שלאחר שהוכח הדבר, הלכתי לרבה של קאשוי, לחותנו, והוא הראה לו את הבשר והוא עמד כולו מורעד, איך יכול להיות דבר כזה - כך הוא כותב - כבר דיברנו עם כמה רבנים, בקיצור, נוכל כעת לעשות כאן מהומה ולהנהיג שיתקנו כאן וינקרו על פי מנהג ירושלים.

אינני יכול להבין דבר כזה, איך יתכן יהודי שבאמת חושב שיעברו ששה חדשים מאז הוא יודע שאוכלים כאן חלב דאורייתא, ששה חדשים? כן, הנכם רואים, אתם רואים מה קורה כאן, אני לא יודע עם איזה רבנים דיברו, כמדומה לי, אני לא מאמין זאת שהיו אומרים לרבנים שאוכלים חלב דאורייתא ושלא הייתי שומע על כך - תשמעו לי - הוא כותב זאת כבר לפני ששה חדשים והוא חיכה עד לערב יום הכיפורים, אז יצאה השמועה, תראו ותדעו מה הוא כותב.

הרב מווינא: 1 עתה תשמעו רבותי, כאן חייב להיות, שיהיה זה רבי שלמה קלוגער, אתם הרי יודעים את הסיפור בבארדיטשוב, שהוא נסע הביתה למשך שלשה שבועות והוא שתק, ולאחר מכן הוא בא ואמר, לא ראיתי מאכיל טריפות כמוהו, ואז ניגש אליו רבי ענזיל ואמר לו אתה לא נאמן על פי הלכה, כי אם אתה ידעת ואפשרת ליהודי בארדיטשוב במשך שלשה שבועות לאכול בשר טריפה, במילא אינך נאמן, כי אין אדם משים עצמו רשע, את זה אינו עושה מורה הוראה בישראל, ואפילו לא יהודי פשוט, ולכן לא מאמינים לך שהבשר טריפה. ואז הלך רבה של בארדיטשוב ושלח לרבי עזיל את מכתבו של ר"ש קלוגער לאמרי אש, והאמרי אש כתב לו (בתשובה: א) והוא אומר כך, מצד האמת זהו פלא גדול על מורה הואה בישראל שיאפשר ליהודים שלשה בועות לאכול טריפות, ולכן הענין הוא באמת של אין אדם משים עצמו רשע. ואם כן הרי עתה הוא הרי מוציא לעז על השוחט, והוא אומר שהוא מאכיל טריפות אז הוא אומר השתא הוא דאתרעי, אז על אותו ענין הוא לא נאמן, שהוא אז האכיל טריפות, כי אם הוא היה ממשיך ושותק הוא הרי מאפשר עתה שיהודים יאכלו טריפה, עתה הוא רק מוציא לעז, והאמרי אש כותב לרבי שלמה קלוגער והוא מספר לו על החתם סופר שלא הסכים לגט בניגוד לכל הגדולים, ואז זה היה בשל טעם אחר, שלא ניתן להתיר את השוחט של בארדיטשוב מאחר והם קיבלו על עצמם את ההוראה של המגיד מבראדע, ולכן השאלה כלל אינה אם הוא נאמן או לא נאמן, עבורם הבשר טריפה, ועכשיו כאן אין זה משנה מי ומתי זה היה. (הרב מסיגעט מפסיקו).

הרב מסיגעט: 1 תראו כאן לרגע, הוא כותב כך: זהו מכתב שהוא כתב בערב שבת קודש ויקהל-פקודי

הרב מווינא: אצל הערוגת הבושם לא השתמשו בהם בחוסט, ובקליינווארדיין, חושבני שגם כן לא השתמשו, אך אינני בטוח בזה.

רבה של סיגעט: בקיצור, הענין הוא כך, אי אפשר לדמות זאת, דבר שאין כל שיטה ברורה שאי אפשר להשתמש באותו בשר, ישנה רק שאלה אם צריך להוריד אותה, וכל החשש החל כי לא השתמשו בזה ולכן פחדו להשתמש בזה, וזאת בגלל שלא השתמשו בבשר אחוריים, כפי שהדבר מבואר כבר בבית שלמה, וכתוב בדעת תורה.

הרב מפאפא: בדיוק כמו הקרום, שיכול להיות שהקרום נמשך משם.

הרב מסיגעט: לא, לא, זה לא, צלע י"ב זהו בעצם כלל לא חלב, זה רק נוגע לכיון חלב של הפנים, כי בכרס יש חלב, ועל כך אומר החתם סופר, שאפשר להוריד את הקרום ושהדבר קל מאוד, הקצבים בקיאים בענין זה. כל הצרה - אומר החתם סופר - שבאותן המקומות שהשתמשו בחלק אחוריים היו חייבים לצרף את האחוריים, והקצבים קיבלו גם בשר כזה ויכלו לטעות ולהשתמש באותו בשר מבלי שהוא יהיה מנוקד כראוי, זהו כל הענין, ולכן בכמה מקומות השתמשו ובכמה מקומות לא השתמשו.

תשמע לי (רבה של מאנטעווידיעא) - אין בענין הזה כאלו שהם פשרנים ישנו מי ש...

טוב, טוב, שמע בקולי, אני לא דן כאן. אני רק אומר זאת בקול, אני לא אומר, אני רק סבור, אבל בעצם, דנים כאן בכל הענין, זה מה שקורה שהופץ שם בכל העולם שאוכלים כאן ממש חלב אחוריים, וזה גרם שיצא שם לא בגלל שקרה באמת משהו רציני, אלא פשוט רצו להבאיש את ריחנו בעיני כל היהודים ולהעליל שאנחנו אוכלים חלב. ברור לי, כיום הדבר ברור לי, קיבלתי מכתב מארץ ישראל, שבו מצוטט מה שכותב חתנו של האדמו"ר מקאשוי - זה איך קורים לו (יצחק גליק - משה פרידמאן) משה פרידמאן למנקר מלאכי - הוא כותב למלאכי, שהוא שם מנקר שהגיע לכאן, והוא זה שרוצה להנהיג את הניקור הירושלמי, שם יש להם עוד חומרות, שכלל לא שמעו עליהם בכל המדינות, לא בהונגריה ולא בפולין ולא בגרמניא. בכלל, היה מחלוקת, היו מנהגים שונים בין הספרדים והאשכנזים, כולנו ב"ה אשכנזים, ולכן אנחנו חייבים לשמור על המנהג שלנו, ואין כל מקום כלל שנלך להנהיג הנהגות ומנהגים שנהגו בהם הספרדים, במיוחד בכל הדברים שאין עליהם סיבה מיוחדת לעשות זאת, על אף שבמכתב הוא כותב לו, שמאחר ומגיעים הרבה יהודים מארץ ישראל לכאן, והם הרי כן נוהגים להחמיר, ולכן עלינו לשנות ממנהגינו מנהג אשכנז, וכל הסיבה היא בשל היותם של בני ארץ ישראל כאן.

באמת יתכן שבני ארץ ישראל יסדרו לעצמם שחיטה נפרדת, אף אחד אינו מפריע להם, על כל פנים מה שכתוב באותו מכתב, אותו כותב חתנו של האדמו"ר מקאשוי למלאכי הנ"ל.

המכתב נכתב בערב שבת קודש פרשת ויקהל, עברו מאז כבר ששה חדשים, כפי שהוא כותב לו

תשמ"ב, זהו בדיוק בפרשת תשא היה פורים, ועתה כבר אחרי פורים לאחר החגים, בואו וראו מה שהוא כותב - מה אומר לכם - שמצאו חלב הכליות ושזה ממקום דבוק לחלב הכליות, גם אצל הטענדערליין הדק הנשאר על יד הצלעות, הצלע אינו מנוקר טוב, ומקצת מהם לא הסירו הגיד שעל החלב בין הצלעות, מקצת נשאר גם החתיכה כמו. את זה כותב חתנו של הרב מקאשוי, תראו כך זה התחיל.

תראו, בקיצור - הצלעות אינן מנוקרות, והנה כמה פעמים גם שאר המנקרים. מנהג אשכנז. זה לא היה כלל מנוקר, ואין שום השגחה על הניקור, וכל הוא כותב, לפני כשעה נכנסתי אל הקודש פנימה אל כ"ק אדמו"ר הגה"ק מקאשוי שליט"א ומסרתי לו הפרטים שמצאתי, כמובן שנרעד ונפחד מאוד, וסיפר לי שהיום כבר דבר מזה עם כמה רבנים, ועכשיו מקוה אני שיכנס בעובי הקורה ש. יהי"א אור. כך הוא כותב.

זה כבר ששה חדשים שהוא כותב שכבר דיברו עם כמה רבנים, אין לי מושג עם מי הוא דיבר אין לי ספק שלו היה מדבר הייתי יודע על כך, אני בטוח שהוא היה אומר לרבנים תעשו מהענין מהומה, אוכלים חלב דאורייתא, רבונו של עולם 6 חדשים, יושבים ושותקים (רבה של נירבאטע מפסיקו).

רבה של נירבאטע: 1 אני שאלתי אותו למה אתה לא. אני חשבת, בלילה שיש כאן איזה מכשול אצל ווינשטאק, אז הרי אני האחראי ואז אני חלילה מאכיל טריפות, ואם כן מדוע שתקת למה לא אמרת לי, הרבי זי"ע אמר פעם על ההשגחה שלי, אני סבור שאתם יכולים להגיד זאת ברבים (אחד מפסיקו: זה לא חשוב).

כיום הלכו בניגוד לעת הרבי זי"ע ופוסקים שאנחנו אוכלים טריפות (הי"ר שואל: מה הוא השיב לך?) ממשיך: אתה יודע מה הוא אמר לי, הוא ישיב לי תוך שלשה ימים או שתדבר עם בני, אני טלפנתי לבנים שלו (הרבה מדברים, ומכולם נשמע הרב מסיגעט).

הרב מסיגעט: 1 רק רגע על תקפוץ אני באמצע, תשמע בסיפור הזה מה אני רוצה להגיד, כשר' אברהם היה שם. יש לי כאן מכתב מה שהרב הראב"ד שלח לי לכאן, אני הראתי לו את זה, הוא כותב כך: שגם אותו דבר, הם טלפנו לבני האדמו"ר מקאשוי, הבן והחתן ואמרו שלו שר' אברהם (ווינאי: הרב לייטנער!), כן הרב לייטנער נוסע לארץ ישראל הוא רומה לקבל - כך הם כותבים - מכתב שהוא יודע לבד ניקור, קודם הוא חייב להיות שם בעצמו, ולאחר מכן הוא יבוא, כל המנקרים כאן המאכילים חלב, הוא יסמיד את כל אלו כך שיוכלו למכור כאן חלב וזה יהיה טוב במסחר, אתם שומעים סיפור, יש לי כאן את המכתב את הארגינאל לא סיפורי מעשיות.

אני טלפנתי לראב"ד - מה זה מה שהוא מוסר בשמך - אז הוא שלח לי ושאל היתכן שר' אברהם הולך לשם (לא שומעים - ערבוב הקולות).

תראו: כאן יש לי מכתב, ראש המנקרים כותב לראב"ד, מה הוא כותב - אתם חושבים - הוא כותב כך לראב"ד, כפי שאנו שומעים מה מה שקורה בארצות הברית שמוכרים ממש חלב, הולך להם בחיים, ואותו ר' אברהם הגיע לכאן, וזה דבר חמור? (הוא הולך ללמוד ניקור, אתם שומעים מה שהוא כותב, הוא

מספר לי שהם טלפנו אליו בסודי סודות שלא יספרו זאת לאותו רב - הדבר חייב להישמר בסוד. שוב מסר הרב מלאכי שקיבל טלפון מהרב בלום שאביו הרב מקאשוי, דבר זה צריך לשמור בסוד, שהרב לייטנער יופיע כאן ביום א' פ' ראה במטרה לקבל פה אישור, על סמכות ידי ניקור, שיסמוך שם את המנקרים באמעריקה, שהם יודעים את הניקור אע"פ שאינם יודעים. ויש שם באמעריקה מי שאינם רוצים הניקורים, הרב לייטנער הבטיח - שם לקצבים - שהוא יביא להם היתר על הבשר עם החלב שאינם מנקרים, את הכל יביא לשם הרב לייטנער, הוא קיבל על עצמו שלא - ווינאי: מלה אחת).

הרב דסיגעט ממשיך: אני רוצה שתשמעו אותי. (כולם מדברים, ונשמע קולו של הרב מסיגעט וממשיך): תראו לפחות מה שהם דורשים, אלו שכותבים הוא כותב כך, שהוא הזהיר אותם, כן כתוב שם עוד, הוא ביקש ממני, הרב מלאכי השתדל שאף אחד מהרבנים מהבי"ד לא יתקשר, וששום שיחה לא קיימו עם הרב ממאנטיוועדע, - הוא היה שם בחרם חלילה, אסור לדבר עמו - כל הרבנים לא ידברו עמו, ואז הם ביקשו מהבי"ד שיתן מכתב שכל הסדר כפי שהם עושים הוא טוב, וכי כל שהם אומרים נכון, ובכך יחסלו את הרב לייטנער. (אחד שואל): תשובה: הרב גד'ל רוצה הרי להנהיג כאן את הדרך הזה, זהו זה, ר' משה ארי' שלח לי את המכתב, מספרים סיפור, הם אינם מכחישים זאת, ההיפך אני שמעתי היום שכבר צלצלו אליו שהוא יגיד שזה כלל לא מתחיל ולא נגמר כל הסיפור, הוא יהודי ישר, איזו מהפכה (זעקות מכל הצדדים, ונשמע קול, רבה של סיגעט ממשיך): מה אני רוצה להגיד לכם בקיצור, זהו מאה אחוז, אין שום ספק שהם תכננו במשך 6 חדשים לצאת עם דבר כזה שאוכלים כאן חלב, חלב דאורייתא ואחוריים, ומה התכלית של כל העלילה הזו מה יש להם מכל זה אין לי כל מושג.

הרב מפאפא: 1 השמיעה שלי חלשה, ובאתי לכאן, אל תזכור לנו עיונות ראשונים, מאי דהווה הווה, אם עשו עבירה בהוצאת שם רע או לא, לא נדון בזה עכשיו, השאלה היא כאן מה לעשות מכאן ולהבא, אך העבירות שעשינו בעבר בואו נעמיד את זה מאחור ונדון על העתיד.

הרב מסיגעט ממשיך: 1 אני מסכים, אך כדי שיידעו שיש לנו כאן עסק עם אנשים שרוצים מה שהם רוצים אז הרי עלינו לדעת מה לעשות, אני אוצר לכם, אני אומר לרבה של פאפא, הרי גם עד היום עשו, ראינו שזימננו את כל המנקרים והאם הם לא החלו לעשות? ישנם באמת הרבה אנשים המגיעים ממקומות שונים, הגיעו לכאן מגליציה ומליטה מפולין ומהונגריה וממקומות נוספים, בכל זאת התחלנו כבר לעשות בענין, היה זה במכתב שהרב מקאשוי כותב לי, תשמעו אני אגיד לכם, הוא כותב לי אישית, יש לי את המכתב, שכל האסיפה שהיתה אז, שכינסנו את כולם היה רק כדי לחפות על כל הענין, בכדי שיוכלו להמשיך ולמכור (נכנסים בתוך דבריו).

יושבים כאן רבנים שהתכנסו גם אז, ישבו אז עם כל המנקרים, ישבו וחשבו מה לעשות, וכל האסיפה הזו לא היו צריכים, לא שייך כלל להגיד כך צריך הרי לדעת - בואו ואומר לכם - אני מקוה שהרבנים, שכמו שאותה אסיפה היתה

של קראסנע ז"ל היה באירופה, הוא הנהיג שם שחיטה, והוא היה זקוק למנקרים, אז ישנם כמה יהודים, שהוא לימד אותם מה שהם למדו, והוא כותב עליהם, אני מעיד עליכם שהם יודעים טוב את ההלכה ועושים טוב את המלאכה.

ישנם כאלה, הוא מכיר מפעסט, ישנם מבית הדין של סאטמאר, ישנם שלמדו זאת, רבה של ראחוב היה שם.

רבה של פאפא 1 מתערב: חייבים להוסיף על כל זאת. לדעתי, אני חושב, שההתאחדות הרבנים ימנה שלשה רבנים שיכניסו את עצמם לתוך ענין הלכה זה בכל פרטי ודקדוקי, כי אני סבור שרוב הרבנים כלל אינם מכירים את הענין, גם אני בתוכם, אני אינני בקי במציאות של הענינים, וחייבים שהתאחדות הרבנים ימנה שלשה רבנים ואולי אפילו יותר, שהם יכניסו ראשם ורובם לענין בכל פרטי ודקדוקיה של ההלכה, ושהם אחר כך יילכו ויבדקו את האטליזים..

הרב מסיגעט 1 מוסיף: וכל מנקר צריך לקבל מאותם שלשה רבנים שהוא למד את ההלכות ושיש לו נסיון בהלכה למעשה.

הרב מפאפא: 1 ואותם השלשה הרבנים באמת שיילכו לפרקים לבדוק, האם באמת שומרים על הכללים, ולאחר שאותם שלשה הרבנים יהיו ממש בקיאים בכל פרטי ודקדוקי, ובכל האופנים, לאחר מכן למען השקט הרעש יישבו ביחד עם המנקרים מארץ ישראל, אלו שעשו את השם רע ושיזכחו להם שהש רע כלל אינו קיים.

הרב מסיגעט 1 ממשיך: רבה של פאפא אינו מדווח כראוי - כך אני רואה - דקה אחת תשמע, לא מעשיו, רק רגע! תשמע רק רגע, תשמע לי תתן לי לדבר, לא המנקרים מארץ ישראל עשו את הרעש, לא מבני ארץ ישראל, את זה עשו אנשים מקומיים, הם רק לקחו את המנקרים מארץ ישראל, שהם יעזרו להם בענין, כי אלו בארץ ישראל יש להם כאלו מנהגים שלדעתי כלל אין צורך להנהיג אותם כאן, כי לנו אין כל ענין עם מנהגי הספרדים, מה שהיה להם שם בארץ ישראל בשעתם בעיה כשהנהיגו את המנהגים האלה, אז כל האשכנזים מחו נגד זה, לא היתה להם ברירה הכריחו אותם לעשות זאת על ידי השלטונות, השלטון הטורקי ששלט אז שם, אז היה לספרדים את הכח כשהחכם באשי שלהם רצה כך, והאשכנזים נאלצו להכנע, כי אחרת לא היתה להם כל אפשרות לקיים שם שחיטה, ולכן נאלצו לקבל על עצמם את מנהגי הניקור הספרדי, אותנו זה כלל אינו מחייב, אז עשו זאת בכפי ועתה בוודאי שאין מצב כזה.

מדוע עלינו לסטות ממנהגינו ממנהג האשכנזים אבות אבותינו, הם נהגו כך ועלינו להמשיך כך.

רבה של פאפא 1 ממשיך: הוא גופא שיסבירו זאת להם דבר שהוא תלוי במנהג זה לא (רבה של סגייעט צועק רב במנהג זה תלוי) ואז לא צריך כלל ראיות, בזה לבד ניתן יהיה להשקיט את הסערה. הרב מסיגעט 1 בקול: לא! תשמע לדעתי.

תם ולא נשלם שבח לא-ל בורא עולם

ערוכה לש"ש, התכנסו אז בכדי לתקן, וגם אני חייב לציין תראו מה שהוא כותב, הוא כותב לי הרב של קאשווי במכתב ישירות אלי - כאן חתום שמו, יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות המכשולות בנסיוני שניסו לתקנו, במשך ג' שנים שעברו המצב נורא ואיום, הוא כותב זאת לי, והענין מבהיל הרעיון ואף כשלעצמי נראה כחולם חלום - הוא כותב אלי שהוא חולם - אלפים ורבות מבני ישראל נכשלים באיסור חלב הנורא, ואין דורש ואין מבקש לתקן, וכשנעשה איזה רעש בעיר, ממהרים להתאסף, איך להשתיק ולהודיע, כי יאכלו ענוים וישבעו, והמון עם הולכים לדרכם בדברי לעג ובוז בטענות של הבל שאין קץ לדברי רוח.

הוא כותב פשוט, שהאסיפה שזימננו, כששומעים שקורה משהו, מכנסים שם אנשים ומפרסמים זאת על ידם - הוא כותב זאת לי תשמעו לי, נאי רוצה להגיד לכם תשמעו לי יכולים. (נכנסים בתוך הדברים).

רבה של פאפא: 1 אין צורך לדון כאן כלל אם הרב מקאשווי צודק או לא.

רבה של סגייעט: 1 (מתגבר קולו שוב!), אני אינני דן אם הוא צודק, אתה רואה לבד, אני רק רוצה להגיד דבר אחד, אתם יודעים מה שאני רוצה להגיד לכם, אני בטוח, שהרב מקאשווי כלל לא ידע מכל המכתב, אני בטוח, כי המכתב כתוב בצורה כזו בצורה חטופה הוא באמת חתום שם הק' רפאל בלום, אך הוא בטוח אינו יודע מה היה כתוב שם, בטוח שלא, איך זה, איך מתחיל המכתב, הוא לא הצליח לכתוב מכתב כזה בין יום כיפור לסוכות, זה כתוב כך בין עשור לחמשה עשר, לסדר שם יזבחו זבחי צדק, הוא כותב את המכתב אלי, זה אלי משה טייטלבוים בטוח שהוא כלל לא התחיל לדעת, ולכן אני בטוח שהוא כלל לא ידע מהמכתב, אך אלו שניהלו את כל הענין, תשמעו טוב רבותי, עתה לענין הוא כך.

אני מציע לכם, מה שהיו צריכים לעשות קודם, הציעו את זה, כבר שיש לקבוע שהקצבים שאינם יודעים ושאינם להם אסמכתא בכתב שהם יודעים, יש לקבוע שהם אינם ראויים לתפקיד, ולכן צריך להתחיל ככה, שמהיום חייב כל מי שעוסק בשיווק ומכירת בשר, חייב שיהיה לו בנק בשר, קודם היו צריכים לקבוע שהוא צריך השגחה, זהו דבר אחד, רק זה לבד אינו מספיק שיהיה לו רק השגחה, עלינו מוטלת אחריות כזו, שאנו דואגים לכך שכל מי שמטפל בבשר שחוץ מה שיש לו השגחה הוא חייב ללכת לשם.

היו צריכים להקים כאן ועד של רבנים, שהם בעצמם יידעו טוב את מלאכת הניקור, בכך זה יתחיל, שיידעו ויכירו את הניקור, רבנים מוכרים, ואלו יש להם את הסמכות של התאחדות הרבנים, לתת את הסמכיה לקצבים הצריכים למכור בשר, ושלא יוכל יהודי למכור בשר רק אם הוא יודע טוב את מלאכת הניקור, חייבים הרי לנקר, או אם יש לו שם מנקר שהוא נמצא שם בקביעות ובודק את כל חלקי הבשר, והמנקר יהי מי שיהי, ישנם מנקרים, שיש להם סמכות, רבה